

ת"פ 46790/06 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד מוניר בן יונס
אבוכף ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ח שבט תשפ"ג
19 פברואר 2023

ת"פ 46790-06-21 מדינת ישראל נ' אבוכף

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד חנןאל שקלאי
עו"ד ליטל פרץ

מניר בן יונס אבוכף ע"י ב"כ עו"ד סמיר ابو עabd

לפני כב' השופט רון סולקן
המאשימה

נגד
הנאשם

זכור דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- קשירת קשר לשפע, בניגוד ל██יף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- סיווע לזיוף סימני זהוי של הרכב, בניגוד ל██יף 413ט', ביחד עם ██יף 31 לאותו חוק;
- גניבת רכב, בניגוד ל██יף 413ב' לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתווך ת/1, ביום 30.05.21, הינה מר אודי דנור את הרכב מסוומה, לי"ז 61-522-22 (להלן: "הטוייטה") ברח' ביאליק 88, סמוך למכללת סמי שמעון, בעיר באר שבע.

סמוך למועד האמור לעיל, נגנב הטוייטה, והועבר למקום אחר, שאינו ידוע למאשימה.

עובד לתאריך 01.06.21, קשר הנאשם קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), לגנוב הטוייטה. לצורך הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשם והאחר, במועד האמור, בשעה 17:04 או בסמוך לכך, לרחוב העליה 74 בבאר שבע, ברכב מסווג שברולט מליבו, לי"ז 60-888-20 (להלן: "השברולט") וחנו בצדומן למדרכה. אז

עמוד 1

ירדו הנאשם והאחר וניגשו לרחוב הסמן.

במה שכך, בשעה 17:09, חזרו הנאשם והאחר בטוייטה לרוחב העליה, החנו אותו מאחורי רכב השברולט, אז ניגשו הנאשם והאחר הרכב, והאחר זיף את סימני הזיהוי של הרכב או עשה מעשה המקשה על זיהוי בך שהחליפו את המספרים בלוחית הזיהוי. הנאשם סייע לו בכך.

במה שכך, האחר נכנס לתוך הטוייטה והחל בנסיעה בעודו הנאשם נהג בשברולט וליווה אותו עד ליציאה מבאר שבע.

במה שכך, בסמוך לשעה 16:21, בכיכר בסמוך ליישוב רהט, הבחינו השוטרים בטוייטה ובשברולט ממצאים פרסה, כאשר הטוייטה נוסע לכיוון השטח והתנגש בעגלת שחנתה במקום, ממנו נמלט האחר.

השוטרים עצרו את הנאשם, אשר נהג בשברולט, כאשר בתוך הרכב נתפסו שני טושים שחורים, מדבקה צהובה של הספרה 8,لوحית פח צהובה ועליה הספרה 1, כפפות ויחידות של דבק.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרת תוקן כתוב האישום, והנאשם הודה והורשע בעובדות והעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ההסדר לא הכיל הסכמתם לענין העונש, אך הצדדים עתרו במשותף להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גילוין רישום פלילי של הנאשם (ת/2א') - לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של גניבת רכב, מלפני כעשור;
- גילוין רישום תעבורי של הנאשם (ת/2ב') - לחובת הנאשם מספר הרשעות, בעבירות חוזרות ונשנות, בין היתר בהן הרשעות בעבירות של נסעה מעל המהירות המותרת (26 - 40 קמ"ש מעל המותר); שימוש בטלפון נייד בזמן הנהיגה; נהיגה ברכב שניתנה לגבי הוודעת אי שימוש; שתי עבירות של ח齊ית צומת באור אדום.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסaurus המפרט את נסיבותו האישיות, כבן 34, נשוי, אב לשני קטינים, מתגורר בפזורה בשבט ابو כף ועובד בסופר "מחסני השוק" בבאר שבע.

הנאשם סיים 12 שנים לימוד עם תעודה בגרות חיליקית, ולמד מכונות רכב.

הנאשם תיאר את עצמו כתלמיד נורטטיבי, ללא בעיות התנהגות או קשיי למידה ושיתף, כי החל לעבוד בגיל 16 על מנת לסייע בפרנסת הבית.

הנאשם מסר, כי הוא סובל מקרע בגיד בכתף, אשר גורם לו לכאבים פיזיים ומונע ממנו עבודה פיזית. בנוסף, מתמודד עם אבנים בכליות ועבר ניתוחים להוציאן.

הנאשם מסר, כי יש לו חובות כלכליים, בגין הוטלו עיקולים על חשבונותו.

לחובת הנאשם, הרשעה משנת 2010 בגין גנבת רכב וכן, 16 הרשעות תעבורה, בגין נגזרו עליו, בין היתר, פסילת רישון נהיגה בפועל ועל תנאי.

הנאשם שלל שימוש בחומרים ממקרים או צריכה אלכוהול.

ביחס לעבירה דנן, הודה הנאשם ומסר, כי בעודו ישב בבית קפה בעיר באר שבע, ניגש אליו الآخر, שהוא אינו מכיר את פרטיו, וביקש ממנו להעביר את הרכב, נושא כתוב אישום זה, לרחת, תמורת 1,000 ₪. הנאשם מסר, כי הסיע את الآخر לרחת, שםלקח الآخر שק עם כלים וכיוד, ורק כאשר הגיעו לרכב המדובר, הבין הנאשם שמדובר ברכב גנוב, וכי הכלים נועדו לזיוף סימני זיהוי של הרכב. לאחר מכן, לדבריו, ביקש ממנו الآخر ללוות אותו בנסיעה לרחת, עת הנאשם נוהג ברכבו והآخر נוהג ברכב הגנוב.

הנאשם מסר, כי אין לו היכרות אישית עם الآخر, אלא הכיר את משפחתו, וכי אינו יודע היכן הוא היום ומה מצבו.

לדבריו, כוונתו הייתה לסיע לאחר בעת פניתו הראשונה אליו לעזרה, אך מסר, כי כאשר הבין במה מדובר, רצה לנסוע אך לא עשה כן. הנאשם הביע צער על מעשיו והודה שמדובר היה בניסיון להציג רוח כלכלי מהיר וקל. עוד מסר, כי

הוא משלם מחירים כבדים בגין העבירה והוא סבור שלא ישוב על הטעות הזאת.

ביום 26.07.22, זומן הנאשם לפגישת הינה לקובצקה, והמדריכת התרשמה, כי הנאשם הגיע עם "כונה כנה לעורר שינוי".

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי ברקע לעבירה, דפוסי חשיבה ותפיסה שגויים אשר מנעו מה הנאשם להפעיל שיקול דעת נכון ומיטיב, תוך שהמשיך לשיער לאחר לשם השגת רוח כלכלי קל ומהיר.

מנגד, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם הצליח לשמור אורך חיים נטול מעורבות עברינית, כאשר לחובתו הרשעה אחת. בנוסף, שירות המבחן לקח בחשבון את הבעת רצונו להשתלב בקובצקה טיפולית על מנת לבדוק את דפוסיו המכשילים.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות וכן העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה בכתב (ת/3) והשלימה אותה על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכיהם המוגנים של של הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ובתחום הבטחון האישית והציבורית.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשה למציאת העבריין, אשר רב הפוטי לעברו אותן, ועל כן, יש צורך בענישה מרתקעה שתהפוך אותן לבלתי כדאות.

התביעה הדגישה התקנון המוקדם; הנסיבות באביזרים וברכב נוסף; וחיבורו לאחר, תוך חלוקת תפקידים ביניהם.

התביעה טענה, כי משנה חומרה לכך שה הנאשם גנב הרכב יחד עם אחר, הינה העובדה ששיער לו לזייף את סימני הרכב שגנבו, על מנת לטשטש ולהקשות על גורמי אכיפת החוק לאתר את הרכב.

התביעה טענה, כי מי שנאלץ לשאת בעלוויות הכספיות המשמעותיות של עבירות מסווג זה הינו הציבור, שעלה לחברות הביטוח מתנות את נכונותן לבטל כלי הרכב באמצעות מיגון שונים ואף דורשת פרמיות ביטוח גבוהות, קל וחומר כאשר מדובר ברכב "גניב".

התביעה טענה, כי לא ניתן להסכים עם מצב בו רכוש האזרחים הופך להפקר; הדגישה את פגעה בתוחלת הביטחון של הציבור; וכן את הטרדה הנגרמת לנפגע העבירה שרכבו נגנבו.

התביעה הדגישה החומרה שבUberot רכב, כאשר המבחן נמצא לייחד Uberot אלו מיתר Uberot הרכוש, כאשר בצדן, עונשי מאסר ממשמעותיים.

התביעה עטרה למתחם ענישה הנע בין 14 עד 30 חודשים מאסר בפועל.

התביעה הפנתה לכך, כי מתקייר שירות המבחן למוגרים עליה תמורה של נטילת אחריות חלקית בלבד, כאשר הנאשם מתאר, שעבר את העבירה רק כדי לעזור לאחר ובדבורי הצג לקצינת המבחן מצג שווה, לרבות עובדות הסותרות את כתוב האישום המתוקן.

חרף העובדה הרצון של הנאשם מול קצינת המבחן לעבור הליך טיפול, הפנתה התביעה לכך, שבפועל, לא השתלב בהליך טיפולו כלשהו וכן כל אינדייקציה להתקדמות כלשהי בשילוב הנאשם בהליך טיפול.

התביעה עטרה שלא קיבל את המלצות שירות המבחן למוגרים, אשר אין הולמות את חומרת העבירות ומאחר שאין סיבה המצדיקה חריגה ממתחם הענישה ההולם.

התביעה טענה, כי לנימש הרשות קודמת בעבירה של גניבת רכב.

התביעה עטרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוי של מתחם הענישה, ולגוזר עליו גם עונשי מאסר מותנים מרתייעים, קנס, פיצוי למטלון, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה הפנתה לנسبותיו האישיות של הנאשם וטענה, כי הנאשם אדם נורמטיבי והרשעתו בעבירה של גניבת רכב הייתה לפני כעשור.

ההגנה טענה, כי הרשותתו של הנאשם בתחום התעבורה אין מחמירות.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא היה הדומיננטי בעבירה ולא היה כל תכנון מוקדם לעבירה.

ההגנה טענה, כי הנאשם הוודה ונטל אחריות.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל מתוך "טיפשות".

ההגנה טענה, כי פניו של הנאשם לשיקום ולכן יש לחרוג ממתחם הענישה.

ההגנה טענה, כי הנאשם מתגורר בפזרה הבדואית ואין שם קבוצות טיפוליות, על כן ביקש שלא להפנותו להילך טיפול.

על אף האמור, עתירה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן למובגים.

לחילופין, עתירה ההגנה להפנות את הנאשם למומונה על עבודות השירות בשב"ס.

בדבשו الآخرן של הנאשם מסר, כי הוא מצטרע ועשה טעות.

דין והכרעה

עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב, או גרים נזק לרכב, פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחייבות ענישה ממשמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרטיע את עבוריין ולהפוך אותו ללא כדים.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנים תמיד נזקים נלוויים, כמו התוצאות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הישן; שהות ללא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רישיון הרכב; תביעת פוליסטה הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אובדן מטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוספ', קיימת עליה מתחמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכיחות העבירות.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה רואפסק הדין רע"פ 10/1890 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין צורך להזכיר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובועל חשיבות רבה מכל בחינה, איןנו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה להונאות בזדון

מעمل הזרת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לעונשה חמירה...

ככל, ייסוג האינטראס האישי השיקומי של העברין מפני האינטראס הציבורי, ככל שמדובר בעבירות אלה.

בנוגע למשקל שיש ליחס לנسبות אישיות או לאינטראס השיקום בעבירות אלה, ראו פסק הדין רע"פ 06/10116 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

האינטראס השיקומי הינו חלק ממכלול השיקולים אשר נלקחים בחשבון במסגרת שיקול העונשה. ארבע מקרים זהה או אנטוגרפיים אינטראסים חברתיים לצורכי נקוט במדיניות של עונשה מרתקעה. העבירות שביצעה המבוקש מהין בעבירות חומרות, כפי שציין בית- המשפט הגדיר את הנסיבות, אשר פוגעתו בגורם אחד מהたちונו נסימתו הכלכלית הצבור. משפט זה נדרש לא פעל לצורב נקי תමידינו עונשה מרתקעה בעבירות של גניビת רכוב.

למרבה הצער, ומכתה מדינה השאל הנדרש במשפט זה פניה לדוקע שור (פסק הדין בע"פ 12.5.96 ניתן 5724/95) מעתה פכה לשmericותה אם משיכה לגוסבר כושם של רביטם ופגיעה בה רעה כלכלית אונושית. המשפט שיבידיב במשפט זה על עשותה ואלה קאתייה משפט הדיווני סבראי "המחמיר להענישה של העבירות הכרוכות בכך" ע"פ 05/11194 אבוסביבתנן' מדינת ישראל (טרם פורסם).

לא בצד, ראה החוקק ליחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תש"ל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות נגד כל רכב, אשר סוגו בעבירות מסווג פועל, חלף העבירות המקבילות לפני הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעונין. קביעה זו של החוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטויים גם בקביעת העונשה בפועל.

להלן, תובה פסיקה המשקפת את מדיניות העונשה הנווגת בעבירות דומות:

רע"פ 1123/18 דברי נ' מדינת ישראל - המערער הורשע, לאחר הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים, ונήגנה ללא רישון נהגנה. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, נטל המערער את מפתחות הרכב של המטלון, הניע את רכבו ללא רשות ונסע מהמקום במטרה לשולול את הרכב שלילת קבוע. המטלון דלק אחר המערער ברכב אחר והשיגו, ומכאן, שהגניבה לא הושלמה. המערער ניסה להימלט רגילה, והמטلون רדף אחריו, השיגו ואחז בגופו. או אז, איים עליו המערער, כי יפגע בו באמצעות סיכון הנמצאת ברשותו. בשלב זה, הגיעו חברי של המערער, והשניים נמלטו מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם עונשה הנע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם

14 חודשים מאסר בפועל (כאשר מתוכם הפועל מאסר מותנה בן 3 חודשים חדש ממנה במצטבר והיתרה בחופף; מאסר על תנאי; הפעלת התחייבות; קנס; פיצוי למטלון); פסילה בפועל של רישון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט המחויז וכן בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחה. בית המשפט העליון אף ציין: לטעמי, אכן העריכאות הקודמות כאשר סייגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשلوم הציבור, והן בשל העובדה כי גניבת רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'. לפיכך, לא היה מקום לחריגת ליקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום. (ההדגשות אינן במקור).

עפ"ג 19-02-31602 **אלגרבאעה נ' מדינת ישראל** - המערערים הורשו, לאחר הודהתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבת רכב; סיוע להתרפרצות; גניבה מרכב. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, גנבו המערערים רכב מסווג סובארו שchnerה בעיר באර שבע, ובמהמשך אותו לילה, סייעו לאחר להתרפרץ לרכב מסווג סוזוקי שchnerה אף הוא באאר שבע, כאשר הם ניצזו בצוותא חדא את חלון הרכב וגבנו ממנו תיק וארכנק. בעניהם של הנאים הוגשו תסקרים, בשל גילם הצער. על המערער 1 הוטלו 15 חודשים מאסר ועל המערער 2 הוטלו 14 חודשים מאסר. בנוסף עליהם מאסרים מותניים, קנס, פיצוי למטלונים, פסילת רישון הנהיגה בפועל ועל תנאי. ערעורם על גזר הדין - נדחה.

עפ"ג 22-10-30123 **אבו מערוף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, יחד עם אחר, לאחר הודהתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, קבלת רכב גנוב (נאשם 1 - המערער) וסיוע לקבלת רכב גנוב (נאשם 2). בענינו של הנאשם 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכלול הסכמה לעניין העונש, ואילו ענינו של המערער נדון בפניו מותב זה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 32 חודשים מאסר בפועל וגורר על המערער עונש מאסר בפועל בין 18 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 20,000 ₪; פיצוי למטלונים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישון הנהיגה. בית המשפט המחויז מצא להקל בגובה הकנס, והעמידו על סך של 10,000 ₪, לאור התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. ערעורו של הנאשם על יתר רכיבי גזר הדין - נדחה.

ת"פ 16-10-13174 **מדינת ישראל נ' ابو לטיף** - הנאשם הורשע, לאחר הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישון וקבלת רכב גנוב. במקרה דנן, לא היה תכנון מוקדים או תחכים והוא עומד מתחם הענישה כך שיוען בין 14 ל-30 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 17 חודשים מאסר בפועל (כאשר הפועל מאסר מותנה בן שלושה חודשים כאשר חדש ממנה במצטבר והיתרה בחופף); מאסר על תנאי; קנס; פסילה בפועל של רישון הנהיגה.

ת"פ 21-04-17994 **מדינת ישראל נ' ابو עדרה** - הנאשם הורשע, לאחר הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשר רפואי, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, ופריצה לרכב בכונה לגנוב. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, גנבו הנאשם רכב, יחד עם אחר שהזותו אינה ידועה למאשמה. בנוסף, התפרצטו לרכב נסף וניסו לגנוב אותו, אך המשטרה הגעה למקום, הנאשם נמלט רגלית ונעצר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 32 חודשים מאסר וגורר על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪; פיצוי למטלונים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישון הנהיגה.

בית המשפט עין בפסקה, אליה הפנו ב"כ הצדדים, ואולם, הענישה הנהוגת היא רק שיקול אחד שעלה בבית המשפט לקחת, בבואה לקבע את מתחם העונש ההולם, זאת, לצד שיקולים נוספים כמו מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים; התכנון

שקדם לעבירות; התחום בהן; משך הה廷הגות העבריינית ועוד.

העבירות נוערו לאחר סיכון מוקדם. הנאשם קשור עם אחר קשור לגנוב את הרכב.

בנוספּ, הנאשם והאחר חילקו ביניהם את התפקידים, כך שהאחר יסייע את הרכב הגנוב, וה הנאשם ילווה אותו ברכבו.

גניבת הרכב התרבצעה בשני שלבים, כשהחלק הראשון - הווער הרכב למקום לא ידוע, ולאחר מכן - הגיעו השניים כדי לזייף את סימני הזהוי שלו ולהעבירו להרטה. אמנם, אין בכתב האישום נתונים בנוגע להעברה הראשונה של הרכב למקום הבלתי ידוע, אך לאור כך, שה הנאשם והאחר הגיעו למקום זה ולקחו שם את הרכב, הריatri, שהיו מעורבים או קשורים, בדרך זו או אחרת, גם להעברה הראשונה.

מכאן, שהמדובר בעבירות שנעברו תוך תכנון ובשם שכל.

העבירות נוערו תוך הבעת אדישות מוחלטת כלפי נפגעי העבירה - בעל הרכב - אשר כלי רכבו נגנב והוא קם בבודק ועומד מול שוקת שבורה.

בנסיבות האמורות, לאור התעוזה; הוכנו שקדם למעשים; הנזק שנגרם למתלון בשל גניבת הרכב; פוטנציאלי הנזק מהמעשים; והפגיעה המשמעותית בערכיהם המוגנים, מצוי בית המשפט לקבוע מתחם עונישה הנע בין 14 ועד 28 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונישה הספציפית בתחום המתחם

לחובות הנאשם, הרשעה קודמת בעבירה של גניבת רכב, אשר אמן התוישנה, אך טרם נמחקה מהרשם.

עוד לחובתו, הרשעות תעבורתיות, לרבות בעבירות תעבורתיות המקומות סיכון של ממש לעוברי הדרך, אשר יש בהן כדי להuide על יחסו לחוק ו齊יבור משתמשי הדרך.

בעניינו של הנאשם הוגש תסaurus מאות שירות המבחן למבוגרים, אשר התרשם, כי הנאשם מביע נוכנות לשתלב בהליך טיפול, ואף בא בהמלצה שיקומית טיפולית.

אלא, שבעולם המעשה, לא השתלב הנאשם ב��וצה טיפולית לאחר הפגיעה, אשר הובאה במסגרת תסaurus שירות המבחן.

יתרה מכך - ההגנה, בטעינה לעונש, ביקשה שלא להפנות את הנאשם לטיפול עקב מגורי בפזרה הבודאית.

יעון בתיק ואף בעובדות כתב האישום המתוון מגלח, כי הנאשם מסר לkidnapping המבחן עובדות, הסותרות את המפורט בכתב האישום.

הן התנהלות הנאשם במהלך החוקה והן העובדות שמסר הנאשם בשירות המבחן, מלמדות על נטיית אחראיות חקיקת במעשה למיעשים. כך נמנע הנאשם, עד היום, מלמסור פרטים בנוגע לזהות השותף לעבירה; כמו כן, בלשון המעטה ניתן לומר, כי הגרסה שמסר לkidnapping המבחן באשר לאי ידיעתו בדבר מטרת הנסיעה לעירesar שבב; להיעדר היכרות של ממש עם השותף - על פניה - מהוות גרסת בדים, שאינה מסתברת, ואין צורך להרחיב מיללים על כך. זו אינה התנהגות של מי שמודה בעבירות ומצר עליה בית המשפט התרשם מהבעת הצער של הנאשם, כביטוי מילולי בלבד.

מכל מקום המלצה שירות המבחן היא נתן אחד בלבד בפני בית המשפט, אין לה מעמד קונקלוסיבי, וכך גם הובילו הנאשם בעת הצגת ההסדר. המלצה שירות המבחן נשמכת על נסיבותו האישיות של הנאשם, אך בית המשפט מחויב לשים לנגד עיניו גם את האינטרס הציבורי ואת נפגע העבירה.

לזכות הנאשם תילך הודהתו באשמה ונטיית אחראיות על מעשייו.

עוד לזכות הנאשם, היעדר אינדיקציה על מעורבות נוספת בפלילים בחלו' השנים מאז הרשותו الأخيرة.

מכלול השיקולים מצבע על ענישה בחלוקת התחתון של מתחם הענישה, אך לא ברף התחתון ממש.

פסילת רישיון נהיגה

כאמור לעיל, הנאשם הסיע את الآخر למקום בו הוחבא הרכב הגנוב, ולאחר מכן, ליווה אותו בנסעה, עם רכבו, כאשר الآخر נהוג ברכב הגנוב.

סעיפים 35, 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מסמיכים את בית המשפט לפסול רישיונו של מי שעבר עבירה תוך הסתייעות ברכב מסויע.

לחובת הנאשם עבר תעבורתי שאינו קל, כאמור, מלמד על אופן התיחסותו לעובי הדרך ועל המ███נות הנש��פת ממנו באופן כללי, אשר מתעצמת כsheduler בהיגזה במטרה למלא רכב גנוב.

על כן, רואה בית המשפט הכרח להשิต על הנאשם גם פסילת רישון נהייה לתקופה ממשית, בפועל ועל תנאי.

יעיצומים כספיים

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת יעיצומים כספיים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיצוי לנפגע העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים גם פיצויי הולם, שהוא בו משומם הכרה בנזקים וabei דין תוחשת הביטחון האישי שחווה נפגע העבירה - אזרח תמים, שרכבו נגנבו. זאת גם אם פוצו המטלונים על ידי חברות הביטוח, שכן, פיצוי זה אינו מכסה את מלאה הנזקים, בוודאי אלה שאונם ממוניים.

להבדיל מהקנס, בנוגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומרתו והטלתו. זאת, בשל הנימוקים הבאים:

פיקוי נפגע העבירה מהוועה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) 418, שם הגדרו כב' השופט מ' חישן, בלשונו הציורית, כ" ברובוון בין ברוחזנים".

בהתוועה סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתונה בו על בית המשפט להתחשב בעת שומרת הפיצוי. זאת, כשם שב嗾 אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע"פ 5761/05 **מגדלאו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

מכל מקום, גם באשר לרכיב הקנס, טענה ההגנה בדבר חובות כלכליים, אך לא הציגה כל אסמכתא לתמוך בטענה זו.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעני הצדדים על פה; עין בטיעוני התביעה בכתב; עין בתסجيل שירות המבחן; עין בראיות שהוגשו לענין העונש; שמע דבריו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 15 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו של הנאשם והתנאי - שה הנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהוא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו של הנאשם והתנאי - שה הנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהוא מסוג עון;

- ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורה;
- ה. פיצוי למתלון בסך 7,500 ₪;
- ו. **באחריות התביעה להעביר את פרטיה המפוצעה למציאות בית המשפט, בתוך 7 ימים מיום;**
- ז. הקנס והפיצוי ישולמו ב-20 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.04.23 ובכל 15 לחודש העוקב. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתה לפירעון מיד;
- ח. פסילה בפועל מקבל או מהחזקיך ראשון נהיגה לרכב מנوعי למשך שנה אחת החל מיום שחרורו ממאסר. על הנאשם להפקיד רשיונו במציאות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. הובחר לנאם, כי כל עוד לא הופקד הרישוין - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- ט. פסילה מקבל ומהחזקיך ראשון נהיגה לרכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי. תקופת התנאי - למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

ה הנאשם יתיצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, במעמד הצדדים.